

ஐந்தாம் பருவம் - இலக்கியம் - கவிதை - அ-ஆ-இ 13 இல் தற்கொலையை வீரம், தியாகம் எனக் கூறியது மட்டுமின்றி சமர் மீதும் மார்க்சிசத்தையுடைய பிடிப்பவர்கள் மீதும் பெயர் குறிப்பிடாத தாக்குதலை நடத்தியுள்ளார். இது போன்று சிவசகேரமும் சுவடிகள் 44 இலும் வறோ சஞ்சிகைகளிலும் மார்க்சியத்தின் மீது தாக்குதலை நடத்தியுள்ளார். தற்கொலையை ஒட்டிய கருத்தை ஆராய முன்பு இவர்கள் மார்க்சிசத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்தும் பாணியை ஆராய்வோம்.

நித்தி தனது கட்டுரையில் மார்க்சிசத்தையுடைய பிடிப்பவர்கள் அறிவிலிகள், மட்டர்கள் எனக் கூறி தனது மார்க்சிச விரோத உணர்வை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். எந்த மனிதனும் எந்த வர்க்கம் சார்பானவனோ அதன் மீது அறிவகக் கொண்டுள்ளனர். ஒருவனைப் பார்த்து அறிவிலி, மட்டர்கள் எனச் சொல்வது என்பது பரோசிரியர் மார்க்சிய அகங்காரத்தன்மையிலிருந்தே. அது தான் பரோசிரியர்கள் தமது பெயருடன் பரோசிரியர் என்ற பட்டத்தையும் இணைத்து மற்றவர்களை மந்தைகளாக இருக்க தாம் மயேப்பவர்களாக இருக்க விரும்புகின்றனர். நித்தியானந்தன் மார்க்சியத்துக்கெதிராக இன்றல்ல புலிகளில் இருந்தபோதே தாக்குதலைத் தொடரத் தவிர. அன்று சந்தோழர் என கவிபாடியும் (வசைபாடியும்) பசுவாளிகள் என நயாண்டி செய்தும் (இவ்வை விடாதலைப் புலிகளின் புத்திரிகையில் வளிவந்தவன) பின் ரஜனி திராணகமவின் நினவைக் கட்டத்தில் ஆரம்பத்தில் மார்க்சிசத்தின் மீது தாக்குதலை நடத்தி..... தனது எதிர்ப்புரட்சி வர்க்கத்துக்குத் தொடர்ந்து சவேசை செய்து வருகிறார்.

இவர் விடாதலைப் புலிகளின் புத்திரிகையில் கதைகளை சித்திரவதை செய்யாதே எனப் பத்துக்கு மறேபட்ட மாவோவின் கோட்பாட்டை அன்று போட்டு மக்களை ஏமாற்ற முனைந்தவர். இப்படிப் பல. பரீஸ் இலக்கியச் சந்திப்பில் மார்க்ஸ், பெண் உழைப்பு பற்றி கூறவில்லை மாறாக ஆண் உழைப்பு பற்றி குறிப்பிட்டதாக பொய்யைக் கூறி சபையின் கதைட்டைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். இன்று இக்கட்டுரையில் மாவோ மாபெரும் புரட்சியாளனாக கூறியபடி மாவோவை துணைக்கு அழைத்துள்ளார். இவர் அ-ஆ-இ இதழ் 12 இல் இலக்கியச் சந்திப்பு தொடர்பாக எழுதிய மொட்டைக் கடிதத்தில் (இது அ-ஆ-இ இல் பிரசுரிக் கப்பட்டது.) இப்பத்திரிகையில் தத்துவாயுதம் செய்து இலங்கைக்கு ஏற்றுமதி செய்து சமீகத்தை ரட்சித்து விடப் போவதாக சில சீனியங்கள் பிதற்றுவதிலிருந்து எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் தத்துவம் எழுதுவதை தமது பிழைப்புகாக எனபதையும் தனது எதிர்ப்புரட்சி சவேசையையும் ஏற்றுக்

கொண்டுவள்ளார். எம் மண்ணை உண்மையில் நேசிப்பவர்களாக சூனியங்களாக காட்டி தமது மதோபித தனத்தையே தவிர்த்துவிட்டு தலையிட்டுப் போராட்டத்திற்கு எதிராக பயன்படுத்திப் பாலிகளையே பாதுகாக்கின்றார். அன்று பாலிகளிலிருந்து போது தடைய தற்கொலையாகக் காண ஆதாரத்தை இன்று முன் வைத்துள்ளார். பாலிகளின் தற்கொலையைக் கோழைத்தனமென மக்கள் முன் சொல்லின் பாலியின் வீழ்ச்சியை கண்டு அஞ்சி முண்டியடித்து பாலிகளாக கரல் கொடுத்துள்ளார். அவர் மீது நாம் வைத்த மூலதன விமர்சனங்கள் எதற்கும் பதிலளிக்க முடியாதவர் பாலிகள் பாதிக்கப்படும் போது சிவரமணியைச் சொல்லி பாலிக் கு வக்காலத்து வாங்குகின்றார்.

பரோசிரியர் சிவசகேரம், நாம் சுவடிகள் இதழ் 43 இல் எழுதிய தற்கொலையை ஒட்டிய கருத்துக்களுக்குப் பதிலளிக்காமல் தாக்குதலையே நடத்தியுள்ளார். எம்மையே சமீபத்தில் பத்திரிகையின் குறிப்பிட்டு தனது கருத்தை வாதிடும் பலத்தை இழந்துள்ளார். இவர் அ-ஆ-இ- இதழில் கருக்கலையே தவிர்ப்பாக எழுதும் போது எம்மையே இடதுசாரி குழுவை எனக் குறிப்பிட்டு தான் இடதுசாரிகளுக்கு எதிரானவர் என்பதை அக்கட்டுரையின் மூலமாகத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஆனால் தாக்கம் முற்பட்டவர் சுவடிகளில் இடதுசாரிக் குழுவை சமீபத்தில் சமீபமாகத் தாக்கி தனது அந்தரமான நிலையைக் காட்டிக் கொண்டார். இவர் பல பத்திரிகைகளில் மார்க்சியத்தை உயர்த்துபவர்களைத் தாக்கி வருகின்றார். அதில் அதிதீவிர புரட்சியாளர்கள் எனச் சொல்லுகிறார். அப்படியாயின் அது என்ன? புரட்சியாளர்க்கும் அதிதீவிரபுரட்சியாளர்க்கும் என்ன வேறுபாடு? இப்படி சட்டம் பித்தனம், மதோபித தனம், அதிமதோபித தனம், புரட்சி ஏற்றுமதியாளர், அதிதீவிர மார்க்ஸிட் எனப் பல. இவரின் எதிர்ப்பு புரட்சி பிழைப்புவாத நோக்கிலான இச்சொற்கள் விளக்கமற்ற சொற்றொடர்களே.

இனி நாம் கட்டுரையை ஆராய்வோம். பரோசிரியர் எழுதிய கருத்தில் ஜேர்மனியிலுள்ள சந்திப்பில் கலந்து கொண்ட ஒருவர் மீதும் வேறொருவர் மீதும், சமீபத்தில் தாக்குதலையே நடத்தியுள்ளார். மார்க்சியத்தை கதத்தோர் அறிவிலிகள் எனக் கூறி தனது பெரும் பரிசுவாத தன்மையைப் பாராட்டிக் கொண்டார். இவர் பலரின் கட்டுரையை ஆதாரத்துக்காக முன் வைத்துவர், அவைகளை எந்தப் புத்தகத்தில் எடுத்தார் என்பதை முன் வைக்கத் தவறியுள்ளார். இவைகள் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் நித்தியானந்தனின் எழுத்தில் நம்ப முடியாத தன்மையுள்ளது. காரணம் முன்பு ஒரு கட்டத்தில் மார்க்ஸிசம் உழைப்பைப் பற்றிக் கூறவில்லை எனப் பொய்யைக் கூறி கதைத்து வாங்கியவரே. ஒரு கட்டுரையில் வேறு யாருடைய கருத்தை முன் வைக்கும் போதும் ஆதாரத்தையும் முன் வைக்கவேண்டும். ஏனெனில் முன்னுக்கும் பின்னுக்கும், இடையிலும் கருத்தை சித்தத்துச் சொல்லாத ஒன்றை கற்பனையில்

சொல்லி வாங்குபவர்கள் இப் பரோசிரியர் மார்களே.

கத்தோலிக்கத் திருச்சபை தற்கொலையைக் கண்டிப்பதாகக் கிறியவர்தொடர்ந்து பணிளின் தற்கால சபைத் தற்கால ஆதாரத்தை முன் வைத்துள்ளனர். ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணான இந் நடவடிக்கை கற்பனாவாத உலகைக் கோருவதே. தற்கொலை பற்றிய பலர் கருத்தைத் தொடுத்தவர் மொத்தத்தில் தற்கொலையை நியாயப்படுத்த முன்வைத்துள்ளார். தாம் தற்கொலையை ஊக்குவிப்பவர்கள் அல்ல எனக் கிறியப்பி கண்டிக்க மாட்டோம் எனக் கிறியப்பி இரட்டைத் தன்மையுடன் தற்கொலையை ஊக்குவிக்கின்றார். இது ஏன்? இன்று தற்கொலையை நாடி நிற்பவர்கள் இச்சமீக அமைப்பின் மீதான தாக்கத்திற்கு உள்ளானவர்களே. இவர்கள் இச்சமீக அமைப்பிற்கு எதிராகப் போராடி இச்சமீக அமைப்பை மாற்றப் போராடும் நடவடிக்கை என்பது இப் பரோசிரியர் மார்களின் பெரும் பார்வையாகக் கருதுகின்றோம். ஒரு புரட்சியைக் கண்டு நடவடிக் கிச்சாகும் இவர்கள் அப் புரட்சியாளர்கள் இறந்துபோகக் கோருகின்றார்கள். இது ஒரு எதிர்ப்புரட்சி நடவடிக்கை, புரட்சியாளர்கள் தற்கால சபைத் தன்மை மாற்ற முடியாமலே ஊக்குவிப்பவர்கள் அல்ல. ஆனால் கண்டிக்க மாட்டோமெனக் கிறி மறைமுகமாக ஊக்குவித்தபடி இச்சமீக அமைப்பையும், ஏகாதிபத்தியத்தையும் காப்பாற்றுகின்றனர்.

இவ் விவாதத்திற்கு மாவோவின் எழுத்துக்களை ஆதாரமாக முன் வைத்துள்ளனர். மாவோவின் கருத்தை எங்கே எடுத்தார் என்ற ஆதாரத்தை முன் வைக்கவில்லை. ஆகவே நித்தியானந்தன் குறிப்பிட்ட கருத்து மட்டுமா மாவோவின் கருத்தெனத் தெரியாதுள்ளது. இப்பெண் 1919 இல் தற்கொலை செய்திருந்தபடியால் மாவோவின் அப்போதைய வயது 25 மட்டுமே. 1919 மீ மாதமே மாவோ முதன் முதலாக அரசியலில் பிரவசித்த காலம் கிட்ட. மாவோவின் இளமையைக் கால எழுத்துச் சமீக விஞ்ஞானமாக முழுமையாக ஏற்று வளையாத திருக்க முடியுமா? என்ற வாதத்தை இக்கட்டுரை ஏற்படுத்திவிடக்கின்றது. ஏனெனில் பின்னையை எழுத்துக்கள் முன்னையை எழுத்துக்களுக்கு முரணானது. நாம் மாவோவின் ஆரம்ப எழுத்துக்களைப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் நாம் எங்கெல்லின் எழுத்துக்களைப் பார்த்த போது அவரின் ஆரம்ப எழுத்துக்கள் பின்னையை எழுத்துக்களுக்கு முரணானதாகப் பலவாறு என. இன்று மார்க் சியத்துக்கு எதிராக எங்கெல்லின் பழைய எழுத்துக்களை முன் வைப்பவர்கள் பரிணாம விதியை நிராகரிப்பவர்களே.

1921 இல் சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உருவான போதும் 1919 இல் மாவோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கோட்பாடுகளில் நின்று இக் கருத்தை வதைத் திருக்க முடியாது எனப் பார்க்கலாம். மாவோ 1919 இல் வதைத் திருத்த ஒட்டி தோழர்களிடம் விமர்சனத்தை கோருகின்றார். இதன் பின் பின் இக் கருத்தை மாற்ற வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இது ஒட்டுமொத்த வடிவாக அன்று மாவோ கருதவில்லையென்பதை விமர்சனம் வகைக்கக் N;காரும் போதே புரிந்துகொள்ளக் கூடியதே. மாவோவின் இளமகை கால தவறான கருத்துக்களை, மற்றும் தவறான நடவடிக்கைகளை கைக்கொள்ள கோருவது பிழைப்புவாதமே. ஏனெனில் ஜரோப்பியக் கூட்டமொன்றில் மாவோவின் பணைத் தொடர்புகளைக் கூறி ஜரோப்பிய பிரமுகர் ஒருவர் தன்னையையப்படுத்த முனைந்து கதைத்துக்களையும் வாங்கிக் கொண்டார். கடந்தகாலத் தத்துவவாதிகள் தமது வாழ்வில் இழைத்த எந்தத் தவறுகளையும் நாம் ஏற்பவர்கள் அல்ல. இப் பிழைப்புவாத பிரமுகர்கள் தத்துவவாதிகளின் சரியான கருத்தை நிராகிரித்தபடி அவர்களின் தவறுகளை மட்டும் எடுத்துத் தமது பிழைப்புக்கு நியாயம் கொடுக்கின்றனர்.

மாவோவின் தற்கொலையை ஒட்டிய கருத்து நித்தி குறிப்பிட்டது போல் அவை தான் எனின் நாம் தற்கொலையே தான் மாவோவின் கருத்தை நிராகிரிக்கின்றோம். இனி மாவோவின் இக் கருத்தை ஆராய்வோம். மாவோ குறிப்பிட்ட அப் பண்ணின் காதலில் ஏற்பட்டிருந்த இரும்புத் திரை அப் பண்ணைக்கு மட்டுமா சீனாவிலிருந்தது? இல்லையென்றால் சீனா முழுக்க இதுவே நிலமையாக இருந்தபோது ஏன் சீனாவில் முழுப் பண்களும் தற்கொலையைக் கூட்டம் கூட்டமாகச் செய்யவில்லை. அங்கு பண்கள் எதிர்த்துப் போராட்கின்றார்கள். மாவோ இதே கட்டுரையில் தான் தற்கொலையை ஏற்பவனல்ல மாறாக போராடவணேடும் என்கின்றார். இப் பண்ணின் நிலையில் மாவோ இருந்திருப்பின் அங்கு மாவோ போராடியிருப்பாரே ஒழியத் தற்கொலை செய்திருக்க மாட்டார். வறேரொரு உதாரணத்தை இங்கு சூட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றோம். சமர் குழுவில் உள்ள ஒருவர் முன்பு புலிகளின் வதமைகாமில் சிக்கியபோது கண்கட்டப்பட்ட நிலையிலிருந்து அவரிடம் மாத் தையாவால் கடைக்கப்பட்ட முதல் களேவித் தற்கொலை செய்வதைப் பற்றி என்ன நின்கைக்கின்றாய் என்பதே. இதனிடாக புலிகளே மன உறுதியைப் பரிசோதிக்கும் ஒரு முக்கிய களேவியை கட்டி இருந்தனர்.

சிறைக்கூடங்களில் இரும்பு வலைக்குள் சிக்குண்டு போயுள்ள எத்தனையோ புரட்சியாளர்கள் தற்கொலை செய்கின்றார்களா? இல்லையென்றால் அங்கு போராட்கின்றார்கள். எத்தனையோ பரே அச்சிறையிலிருந்து விடுபட்டு போராடவில்லையா? ஏன் கிட்லரின்

வதமைமுகாமில் இலட்சக்கணக்கான யுத்தர்கள் கொல்லப்பட்டபோது (சீனாவில் அப் பண்ணைக்கிருந்த நிலையை விட மோசமான) யுத்தர்கள் அங்கும் போராடி இன்று உயிர் வாழவில்லையா?!!! இரும்புத்திரை என வர்ணிக்கும் இச்சமீக ஒழுங்குமுறை எப்போது தகர்க்கப்படுகின்றதோ அதன் டாகவே ஓவ்வொரு மனிதனும் இரும்பு திரையிலிருந்து வெளிவருகிறான். சீனாவில் அப் பண்ணை நிலையிலிருந்த பணிகள் சீனப்புரட்சியுடன் விடாதபடி நின்றன. ஏன் அப் பண்ணையும் இரும்புத் திரைப் பின்புரட்சியுடன் விடாவிடக்கப்பட்டிருப்பாள். உலகில் மனிதன் தவிரந்த உயிரினம் தற்கொலையை தமது வாழ்வைக்காக மறையுதலில்லை. அவை இச்சமீக ஒழுங்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடி சில மடிந்து போகின்ற சில உயிர் வாழ்கின்றன. இதுவே உயிரியல் இயங்கியல் இயக்கம். உயிரினங்கள் மீது ஒன்று மாறி ஒன்றாக எத்தனை இரும்பு வலகைகள். இன்று எயிர்ஸ்; நோய்க்கு உள்ளாகியிருக்கும் ஒருவன் மாற்றமுடியாது என கிறித்தற்கொலையை நாடின் (இதன் வீரம், தியாகம்) நாளமருந்து கண்டிப்பிடுகப்பட்ட பின் அவனின் மரணம் அர்த்தமற்றது. மாறாக வாழ்வைக்காக கோழைத்தனத்தையெவிட்டு உயிர் வாழ வேண்டும். ஒருவனின் தற்கொலையைக்காண காரணமாகவுள்ளவை (இங்கு நியாயமானவை மட்டும்) வெறுக்கப்பட்ட கட்டியவையே. ஒரு மனிதன் தற்கொலையைச் செய்ய முன்பு சமீகத்திற்குப் பங்களிப்பு செய்திருப்பின் அவனின் அப் பங்களிப்பு வீரத்துக்கும், தியாகத்திற்கும் உரியது. அவனின் மரணம் கோழைத்தனத்துக்கும், துரோகத்தனத்துக்கும் உரியது. ஒரு மனிதன் சமீகத்துக்கு சரியாக சில காலமும், பின் துரோக நடவடிக்கையில் சில காலமும் ஈடுபட்டும் போது அவனின் சரியான காலத்தை சரியாகவும், துரோகத்தனமான காலத்தை துரோகமாகவும் ஆராயவேண்டும். துரோகத்தை சரியாகவோ, சரியை துரோகமாகவோ பார்க்கக் கூடாது. இதுபோல்தான் தற்கொலையையும், அவனின் கடந்தகாலப் சமீகப் பணியையும் ஆராய வேண்டும்.

ஒரு புரட்சிக்கு தலையைத் தாங்கும் ஒருவன் சிறைவாழ்வையும், தலையறைவா வாழ்வையும் கைக்கொள்கின்றான் எனில், அங்குள்ள நெருக்கடியான இரும்புத்திரை தற்கொலையை நியாயப்படுத்த நியாயமான காரணமாகக் கொள்ளலாமெனில் எல்லாப் புரட்சித் தலைவர்களும் இறந்து போகவேண்டாமா? இப்படி தற்கொலையைச் செய்யின் அப் புரட்சிகர இயக்கத்தை நடுவீதியில் விட்டு துரோகத்தைக் கைக்கொள்கின்றான். தனது கோழைத்தனத்துடன் கட்டிய இத்தற்கொலைப் புரட்சிகரப் போராட்டத்தில் எத்தனை பெரிய இழப்பைச் செய்கிறது. தலையை விட கீழ்மட்டத்தில் உள்ள ஊழியர்கள் எதிர்நோக்கும் நெருக்கடிகள் அவர்களைத் தற்கொலை செய்யக் கோர முடியுமா? தலையைத் தாங்கியவர்கள் நெருக்கடிகளைச் சொல்லி கட்டமாகத் தற்கொலை செய்ய முடியுமா? வீரம் தியாகம் எனச் சொல்லின் வீரம் தியாகம் என்பவற்றுக்கு அர்த்தமில்லாமல் போய் விடுகின்றன. இப்படியான இரும்புத்திரையில் உள்ள ஒருவன் தற்கொலை செய்யின் அவனை வீரன் தியாகியெனத் பாராட்டின் அதே இரும்புத்திரையிலுள்ள ஒருவன் தற்கொலை செய்யாமல் போராடின், கோழை, துரோகியெனச் சொல்ல முடியும் தானே. சிவரமணி போன்றோர் தற்கொலைகளை தியாகம், வீரம் எனின் அதே சிவரமணிக்கு உள்ள நிலையிலுள்ளவர்கள் தற்கொலை செய்யாமையைத் துரோகிகள், கோழைகள் எனச் சொல்ல முடியும். மறுதலையாக எம்

மண்ணில் தற்கொலையைக் குப்பையில் எதிர்த்துப் போராடும்பவர்கள் வீரர்களாகவும், தியாகிகளாகவும் உள்ளனர். இன்று புலிகளின் வதமைகாமிலுள்ள 5000 கைதிகள் சிவரமணியின் நிலையை விட மோசமான நிலையிலுள்ளவர்கள். அவர்கள் தற்கொலையைச் செய்யாது தமது வீரம் நிறைந்த தியாகத்தையே புரிகின்றனர். புலிகளின் சிறையிலுள்ளவர்களை விட குறைந்த நெருக்கடிகளையே கொண்டிருந்த சிவரமணி தனது தற்கொலையைக் கோழைத்தனத்துடன் கைக்கொண்டதே. இதற்கு எதிர்மாறாக நெருக்கடிகளைச் சந்திப்பவர்கள் வீரர்களாக வாழ்கின்றனர்.

இக் கட்டுரையில் வறொரு இடத்தில் எதிர்நீச்சல் போட்ட மகத்தான அனுபவத்திலிருந்த சிவரமணிக்கு (பயண முகவர் நிலையம்) முகவரியை கொடுத்து இருக்கலாம் எனப் பேராசிரியர் நயாண்டி செய்துள்ளார். இங்கு சிவரமணி போன்றோர் தற்கொலை செய்வதற்கு ஊக்கப்படுத்தி, மலேயம் சிவரமணி போன்று மண்ணிலுள்ளவர்களுக்கு தற்கொலையைத் தீர்வு எனக் கூறி தற்கொலை செய்யக் கோருகின்றார். நாட்டை விட்டு ஒருவன் தப்பித்து வருவது அவனின் கடந்தகால அரசியல் பணியை ஒட்டியதேயெனினும் பிழைப்புக் காகவல்ல.

மாவோ அப்பெண் தற்கொலை செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்த மனம் காரணங்களால் முன் வதைத்தார். இது 1921 இல் உருவான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அடிப்படையிலான முரண்பாட்டைக் குறிப்பிட்டதே. இம் முரண்பாட்டைத் தீர்த்துக் கொள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போராடியது. இப்பெண்ணின் இம் முரண்பாடு ஒரு புரட்சியினிடமாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்க முடியுமே ஒழிய அதைக் கண்டு அஞ்சி அதிலிருந்து விடுபட தன்னதைதான் அழித்துக் கொள்வதல்ல. மாறாக வீரத்துடன் எதிர்த்துப் போராடவேண்டாம். இன்று இந் தியாவில் பெண் ஓடும் குழுவையின் தீவிரத் தன்மையால் அங்குள்ள பெண்கள் தற்கொலை செய்வது தீர்வாகுமா? ஏன் இதன் விளைவாக கருவில் உள்ள பெண் சிசுவைப் பிழிப்பதும், பிறந்த பின் பெண் குழந்தைகளைக் கொல்வதும் தற்கொலையைக் ஒத்ததேயாகும்.; நீ தற்கொலை செய்வதைவிட இப்போதே சா எனச் சமீக அங்கீகாரத்தோடு கொல்கிறார்கள். இவர்களை வீரம், தியாகம் எனின் போராடும்பவர்களை என்னவென்று சொல்வது? கோழைகள் என்பதா?

புரட்சியின் போது சிறையிலுள்ள ஒருவன் மரணத்தை நேருக்கு நேர் எதிர்கொள்ளும் போது அவன் தனது உயிர் வாழ்வை காக்கக் காட்டிக் கொடுக்க முடியும் தானே. இதனை வாழ்வைக் காக்க வேண்டும், தியாகம் எனச் சொல்லமுடியுமா? நித்தியின் வாதத்தில் இவனை வீரம், தியாகம். சாவா, வாழ்வா என்ற நிலையில் வாழ்வைக் காக்கக் காட்டிக் கொடுக்கும் தன்மை வீரமல்ல தியாகமல்ல மாறாக துரோகத்தனமே. இங்கு சாவை எதிர்த்துப் போராடும் வாழ்வை வீரத்துக்கும் தியாகத்திற்கும் உரியது. சிவரமணி மண்ணில் (அவர் தப்பித்து வெளிவர முடியாத நிலையிருந்திருப்பின் மட்டும்) நேருக்கடியை முகம் கொடுத்து போராடியிருக்க வேண்டும். புலிகள் கைது செய்திருப்பின் ஏன் 5001 வது கைதியாக மாறியிருக்க முடியாது. மாறாக தற்கொலை செய்வதன் ஊடாக புலிகள் அழியப் போவதில்லை. மாறாக புலிகளின் அடக்குமுறையை நேரடியாக எதிர்த்து அம்பலமாக்கிப் போகாத வரையில் தன்னத்தைத் தான் கொண்டு புலிகளுக்கு ஏற்பட்டிருந்த இக்கட்டிலிருந்து புலிகளை காப்பாற்றி விடுகிறார். இத்தன்மையிலிருந்து நித்தி தற்கொலையை புலிகளிடம் (இங்கு புலிகள் அம்பலமாக்கத் தடுக்க) பிடிபடாமல் இருக்க ஊக்குவிக்கின்றார். தொழிற்சங்கங்களுக்கு தலையைத் தாங்கும் பலர் இன்று துரோகத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். அவர்கள் கூட இந்த இரும்புத்திரையைக் காரணமாகக் கொண்டு தமது நிலையை நியாயப்படுத்த முடியும். தற்கொலை, காட்டிக் கொடுப்பு புரட்சி ஊழியர்களான அந்தரத்தில் விட்டுச் செல்லல், எல்லாமே துரோகத்தனமான கோழைத்தனமாகும்.

இங்கு பரோசிரியர் இன்னுமோரிடத்தில் தற்கொலை கோழைத்தனம் என்ற வாதம் குறுகித் தனமானது என வாதிட்டுள்ளார். அப்படிப் பார்த்தால் தற்கொலை வீரம். இதுவே பரோசிரியரின் வாதம். இங்கு தற்கொலை ஊக்குவிக்கப் படுகிறது. இன்னுமோர் இடத்தில் தற்கொலைப் படை போல் முன் செல்வது தற்கொலைத் தாக்குதலை குறிப்பிட்டு இதனை தற்கொலையென வரணித்திருந்தார். நித்தி தற்கொலையை சரியாக வகுத்துக் கொள்ள முடியாதுள்ளார். எந்த உயிரினத்தை எடுக்கும் போதும் அவை தமது குழந்தைகளை காப்பாற்றுவதற்காக அவை (பெற்றோர்) தற்கொலைப் படை போல் (பரோசிரியரின் பார்வைப்படி) மோதி சிலவேளைகளில் மரணித்துப் போகின்றன. தமது வாழ்வைக் காக்கப் போராடும் போது மரணிப்பதை தற்கொலையென வாதிட முடியாது. அதுவே உயிரின் இயங்கியல் விதி. இதன் டாகுவே உலகில் உள்ள எல்லாம் வாழ்கின்றன.

பரோசிரியர் மலேமும் தனக்கொரிய தொழிலாளி தாய்சுன், மாவோவின் மனைவி சியாங்சிங், எல்சல்வடோர் கொரில்லாத் தலைவர் காரப்பியோ, மட்டக்களப்பு கவிஞர் சுபத்திரன், .....இவர்களின் தற்கொலைகளைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். மற்றும் லெனின் மரணிக் கருத்து கோரினார் எனின் அதே நேரமே பீடிக் கப்பட்ட அனாவரம்

நஞ்சுகோரமும், இங்கு தற்கொலை செய்ய முடியுமென நியாயம் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏன் லெனின் வறோ வழிகளில் தற்கொலை செய்ய முடியாது போயிருக்கவில்லை. மாறாக நோயின் கடுமையான இயல்பாகவே கோர வகைகிறது. இதனை இப்படிப் பார்க்கலாம். கடவுள் இல்லையெனச் சொல்லுவதன் ஏதாவது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கடவுளே எனச் சொன்னால் கடவுள் இருக்கிறான் என்று ஏற்றுகொண்டவன் ஆகிவிடுமா? மாறாக சிறுவயதிலிருந்து இச்சமீக அமைப்பு ஊட்டி வளர்த்த கருத்துக்கள் தம்மை அறியாமல் வளர்ப்பதுவதே. சூயசின் தனையை ஒரு விதத்தில் இழந்த நிலையில் இப்படிக்கோருவதேயாகும். லெனின் போன்றோர் சாதாரண மனிதர்களே. அவர்களே விமர்சனம், சூயவிமர்சனங்களாகக் கடைபிடித்தவர்கள். மற்றவர்களுக்கு அதைப்பற்றி கஃறி ஏற்க வதைத்தவர்கள். தவறான எக் கருத்தையும் வளையிடாதவர்கள் எனக் கஃறுபவர்கள் இயங்கியலையும், பரிணாம விதியையும்; நிராகரிப்பவர்களே. நித்தியானந்தனால் பட்டியலிடப்பட்டவர்கள் இச்சமீக நெருக்கடிகளைக் கண்டு அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தில் நின்று போராட அஞ்சி தம்மை தாம் அழித்து தமது கோழைத்தனத்தை வளர்ப்பதுத்தியவர்கள். இவர்களின் தற்கொலைக் குழு நிய வாழ்வு வீரத்துக்கும், தியாகத்துக்கும் உரியது. இவர்களின் தற்கொலை சமீகத்துக்குச் செய்த கோழைத்தனத்துடன் கஃபிய துரோகமே.

சாதிப்போராட்டத்தில் சூபத்திரன் போல் மாவோவின் மனைவி போல் (நாலவர் குழு) எல்சல்வடோர் கொரில்லாதலைவர் போல்.... பலரும், தற்கொலைக் குழுவில் இச்சமீகத்துடன் போராடி உயிர் வாழும் வீரர்களாகவும், தியாகிகளாகவும் போராடியிருக்க வேண்டும். இன்று சோமாலிய மக்கள் எலும்புக்கண்டுகளாக வாழ வேண்டுமா? என நித்தியானந்தனிடம் கேட்பின் இல்லாத தற்கொலை செய்வது சிறப்பு என வாதிடுவார். அம்மக்களின் வாழ்வும் விடிவற்ற இரும்புப்பிடிக்குள்ளானதே. இவர்கள் வாழ்வாக்காக எலும்புக்கண்டுகளாகப் போராட்கின்றனர்.

புலிகள் தற்கொலையை முன்னெடுத்த போது எதிரியின் கைகளில் பிடிபடக் கஃடாது எனக் கஃறியபடி (இதமீண்டும் இக்கட்டுரையில் நித்தி கஃறியுள்ளார்.) எதிரியை மிகைப்படுத்தி பிரமிப்பில் ஆழ்த்திப் போராடும் புரட்சியாளர்களை கோழைகள் எனக் கஃறி தற்கொலையை வீரம் எனச் சொல்லித் தீரவாக முன் வகைக்கின்றனர். வரலாற்றில் எத்தனை சிறகைக்கைதிகள் எதிரியின் பிடியில் சிக்கிய பின்னும் இன்று உயிர் வாழவில்லையா? போராட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கவில்லையா? எதிரியுடன் மோதி இறக்கவில்லையா? இவர்களையெல்லாம் கொச்சைப்படுத்தி தற்கொலையின் முடிவுக்கான காரணத்தின் விழைவை வீரமென்பாராட்டி ஊக்குவிக்கின்றனர். தற்கொலையின் முடிவுக்கான காரணத்தின் விழைவை போராடியே வல்ல முடியும்.

புலிகளில் இணையும் ஒருவனை எடுப்பின் அவன் சமீபத்திற்கு எனப் போராட வரும் தன்மனை (இங்கு பிழைப்புக்காக வரும் பிரமுகர்களையல்ல) தியாகத்திற்கும், வீரத்திற்கும் உரியது. ஆனால் போராட வந்த பின் புவியின் ஒருவனின் நடவடிக்கை துரளோகத்திற்கு உரியதாக மாறிவிடுகின்றது. இதுபோல் தான் சிவரமணியின் கவிதைகள் (இங்கு கவிதைகள் ஆராயப்படவேண்டும்) வீரத்துக்கும், தியாகத்திற்கும் உரியதாக இருக்கலாம். ஆனால் சிவரமணியின் மரணம் துரளோகத்துக்கும், கோழதைத் தனக்கும் உரியது. பரோசிரியர், சிவரமணி போன்றோர் ஈழத்தில் தற்கொலை செய்ய வேண்டாமென்கின்ற அதநேரம் இங்கு ஈழத்தை நோக்கி குரல் கொடுப்பவர்களைப் பார்த்து ஏற்றுமதி செய்து ரட்சித்து விடப்போவதாகச் சில சீனியங்கள் பிதற்றுவதாகக் கூறி புலிகளின் இருப்பை பாதுகாத்துள்ளார். புலிகளின் தற்கொலை கோழதைத் தனமானது என நாம் சொல்லவில்லை வீரம் எனச் சொல்லி வக்காலத்து வாங்கியும், மற்றும் புரட்சியாளர்கள் புலிகளின் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாகும் போது மக்களின் மத்தியில் ஏற்படப்போகும் பாதிப்பிலிருந்து புலிகளைப் பாதுகாக்க தற்கொலையை ஊக்குவித்தபடி புவியெதிர்ப்பாளர்களாக தம்மனைக் காட்டி பிற்போக்கு அரசியலை பாதுகாக்க முயல்கின்றார்கள் இப்பிழைப்புவாதப் பிரமுகர்கள்.